

naar Valgloven kommer til Behandling her paa Rigsdagen, er utvivlsomt Valgretsbestemmelserne, det vil sige, den tekniske Side af Opholds- og Skattespørgsmaalet. Dette har ogsaa Indenrigsministeren selv erkendt, idet han ved en anden Lejlighed, hvor man havde ønsket at faa Ændringer i Opholdsbestemmelserne, udtrykkelig har udtalt, at naar en samlet Revision var forberedt gennem en Kommissionsbehandling, var Tidspunktet kommet til at drøfte Opholdsbestemmelserne. Nu kaldes der her til Overvejelse af Valgloven en Række særlig sagkyndige og særlig sagkyndige i saadanne tekniske Spørgsmaal som Opholds- og Skattebestemmelserne. Naar disse sagkyndige ikke maa beskæftige sig med Opholds- og Skattebestemmelserne, kan det efter Indenrigsministerens Udtalelser ved de to Lejligheder, hvor dette Spørgsmaal har været drøftet, kun betyde, at Indenrigsministeren ikke ønsker noget Raad paa dette Omraade af disse sagkyndige — og bedre end dem kan han ikke faa —, det vil sige, at han selv vil overveje og fremsætte de Ændringer, som han maatte finde fornødne, naar han i øvrigt fremsætter Valglovsforslag. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister havde gjort klogt i at modtage det Tilbud, som her er givet, om at lade Spørgsmaalene drøfte ogsaa af disse sagkyndige.

Jeg skal altsaa anbefale at stemme for Mindretallets to første Ændringsforslag og selvfølgelig i øvrigt for de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag.

**Indenrigsministeren (Sigurd Berg):** Jeg kan, som det vil fremgaa af Betænkningen, tiltræde de Ændringsforslag, som Udvalget har stillet; de er jo fremkommet, efter at der har været adskillige Forhandlinger imellem det ærede Udvalg og mig. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Udvalget i, at saaledes som Arbejdet her er tilrettelagt, er det praktisk tilrettelagt. Man kan indenfor den Ramme, der vil være at følge, hvis der skal komme noget praktisk ud af Arbejdet, overveje de forskellige Valgmuligheder, som frembyder sig, og man kan i saa Henseende overveje alle. Hvad angaar Mindretallets Forslag, vil det fremgaa af mine Udtalelser ved første Behandling, at jeg maa fraraade Vedtagelsen af disse Forslag. Navnlige det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen dvælede jo udførligt ved det første af disse Ændringsforslag, det, der angaar Grundlovsbestemmelserne vedrørende Rigsdagens Medlemsantal. Det er min Overbevisning, at hvis man i denne Kommission vilde komme ind paa Tanken om Forslag,

der skulde nødvendiggøre Forandringer her, vilde Kommissionen ikke naa det praktiske Resultat, som er min Forventning med denne Kommission. Derfor har jeg udtrykkelig fremhævet, at Arbejdet maa holde sig indenfor den grundlovmæssige Ramme. Det ærede Medlem tilhører jo et Parti, der ikke vil indskrænke sine Ønsker til Grundlovsforandringer paa disse specielle Punkter, og det kan jeg saa godt forstaa, at det ærede Medlem ikke vil finde rimeligt, naar man virkelig kommer til en Grundlovsændring. Men jeg tror, at praktiske Mennesker her i Landet maa sige sig selv, at en Grundlovsforandring, der kun har det ene Formaal at sætte Rigsdagens Medlemstal op, vil ikke have store Chancer for at blive gennemført ude i Befolkningen. Jeg gad se en saadan Grundlovsforandring komme til Folkeafstemning. Det, der er Tale om her, er et praktisk Arbejde indenfor den Ramme, som Grundloven har opstillet, et praktisk Arbejde, der skal vise, hvilke forskellige Muligheder der der byder sig, og fremlægge dem til Overvejelse for Ministeriet og Rigsdagen.

Hvad angaar det andet Ændringsforslag, vil det jo ogsaa fremgaa af mine Udtalelser ved første Behandling, at jeg ikke kan tiltræde det. Hvad Skattebestemmelserne angaar, har jeg jo ikke de samme Anskuelse som f. Eks. Socialdemokratiet, at vi skal bort fra Skattebestemmelser for den kommunale Valgrets Vedkommende, og hvad Opholdsbestemmelserne angaar, har jeg udtrykkelig udtalt, at naar der fremkommer et Forslag om Forandringer i den kommunale Valglov, vil der ogsaa fremkomme Forslag til Ændringer i Opholdsbestemmelserne fra min Side. Det ærede Medlem vil deri have Svar paa sine Udtalelser angaaende Forskrivningen. Jeg har i øvrigt udtalt mig om dette Spørgsmaal tidligere, saa det ærede Medlem har ikke været uden Svar.

For øvrigt hørte jeg med megen Interesse det ærede Medlem fremmane en udpræget Højreførers Angst for den almindelige Valgrets Gennemførelse, og jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg hørte ogsaa med Interesse hans velturnerede Svar paa det Forsøg, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde paa at sætte os op imod hinanden ved denne Lejlighed. Det viste sig jo at være omsonst, og det vil antagelig ogsaa vise sig at være det under den nu snart følgende Afstemning.

**Hans Nielsen:** Jeg skal fatte mig i stor Korthed, da jeg ved, at den højtærede